

Изх. № 53/10.12.2018 г.

гр.София

ДО

ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

КОПИЕ: СИЛВИЯ ИЛИЕВА – Главен
секретар на Висшия съдебен съвет

Отново се обръщам към вас с апел за активност и отношение към проблемите на служителите в органите на съдебната власт. Много са въпросите, които ме провокират лично и като представител на най-голямото професионално сдружение в съдебната система, да взема отношение и да дам гласност на проблемите, с които ежедневно се сблъскваме – професионално, лично и чисто човешки емоционално.

Ще започна с най-актуалният въпрос напоследък. Преди две седмици съдийската колегия на ВСС изрази благодарност на всички съдии и съдебни служители за положените усилия, без които оценения от Европейската комисия резултат не би бил постигнат. В знак на благодарност няколко дни по късно Висшият съдебен съвет взе интересно решение, което предизвика смесени чувства у служителите. Взех решение да бъдат отпуснати средства за коледни премии, като Бюджетната комисия на ВСС е обсъдила два метода, по които да даде допълнителни пари на работещите в съдебната система. Първият е всички да получат коледни бонуси, като с тях да се компенсират неизплатените досега пари за дрехи на съдебните служители. Вторият – да се изплатят отделно дължимите 2,4 млн. лв. на администрацията, а останалите 7 млн.

лв. да отидат за премии на всички магистрати и служители на принципа 33% от основната заплата и ранга. Това означава, че служителите, които до момента не са получили по 251 лв. за дрехи по силата на решението на ВСС от март, няма да си ги вземат, но все пак ще бъдат компенсирани с премия. Това решение води до нов съществен проблем, а именно, че макар и справедливо разпределени между всички работещи в системата, тези средства за коледни премии реално задълбочават усещането за липса на справедливост по отношение на съдебните служители. Тези 251 лева за един човек с месечно възнаграждение близко до минималната работна заплата са трудно прежалими. Ако беше предпочетен първият метод за разпределение на средствата магистратите нямаше да усетят разликата особено осезаемо, ямата между работещите в системата щеше да се затвори, а съдебните служители нямаше да усещат това чувство на несправедливост и обезличаване на труда им и мястото им в системата. Остава необоснована и необяснима разликата между магистрати и съдебни служители при изплащането на сумите за облекло. Считам за недопустимо в една система, а именно тази на съдебната власт, да се делят магистрати от съдебни служители по отношение на социални придобивки, които не са свързани с положения от тях труд и квалификация.

Тук е мястото да засегна и въпроса за личната мотивация на служителите. Всеки един от нас има индивидуални качества, които в случай, че се оценят правилно и се намерят правилните подходи биха допринесли за срочната и качествена работа на системата като цяло. За някои от колегите ръководеща роля има заплащането, за други - отношението. Ние считаме, че балансът между тези компоненти е от съществено значение за екипния процес на работа. Служители с дългогодишен опит, които са част от системата, малко или много, са институционализирани, т.е. те са получили съответните рангове с течение на времето и при тях материалната мотивация не работи. Ето защо на преден план при такъв тип служители излиза нещо много малко, но с огромно значение - отношението. То се явява един своеобразен катализатор между рутината от работния процес и мисълта, която в много

случаи е от съществено значение за правилно свършена работа. Инерцията е основната предпоставка за пропуски в работния процес, именно поради това отношението играе толкова важна роля. Индивидуалният подход, добрата дума, уважението, фактът, че ти се гласува доверие, задължават неимоверно много, от което следва недвусмислен извод, че подобаващото уважително отношение към съдебния служител е определящият фактор за качествения трудов процес. То мотивира и задължава едновременно, а когато е подплатено с други привилегии (адекватно заплащане, възможност за ползване на отпуск, финансово подпомагане при необходимост) прави работата ни ценна както за нас, така и за семействата ни. Всички сме наясно, че актуализацията на възнагражденията е централизирана и до голяма степен не зависи от нас като единици, но отношението е параметърът на работния процес, от който страдаме и за който страдаме. Той ни мотивира или демотивира, дава ни усещане за лекота или натовареност, кара ни да се чувстваме оценени и на място или обратното. Той пробужда у нас твореца, инициативния служител, добрия човек и колега. Той е основното свързващо звено, което се явява естествено следствие на личната мотивация, а именно желанието за развитие.

С настоящото писмо се обръщам към вас за промяна на политиката, прилагана спрямо служителите в администрацията в органите на съдебната власт. САОСВ е професионална организация, чийто основен приоритет е защита на правата и интересите на съдебните служители. За краткото време на своето съществуване успяхме да идентифицираме много и съществени проблеми в работата на администрацията, които от години остават неразрешени и рефлектират върху авторитета на съдебната система като цяло. За нас основна цел като професионална организация е в съдебната система да се привлекат, развият, мотивират и задържат компетентни и етични, посветени на работата си съдебни служители.

Нееднократно сме се обръщали към вас с призив за съдействие, с редица идеи и предложения за конкретни действия, които биха могли да разрешат най - належащите проблеми касаещи съдебната администрация.

Липсата на диалог, активност и воля за промяна действат силно демотивиращо и затвърждават усещането за дезинтересованост от страна на ВСС към нуждите на съдебните служители.

Въпреки това считам за необходимо за пореден път да ви призова за съдействие и активност по поставените от нас въпроси.

Липсата на участие на представители на съдебната администрация в работните групи, сформирани от ВСС по въпроси касаещи администрацията, считам за съществен проблем, който рефлектира негативно върху взетите решения и разработените правила, тъй като гледната точка на непосредствено ангажираните в тази дейност е не само важна, но и крайно необходима с оглед ефективност и адекватност на тези решения. За да бъде ефективна дейността на тези работни групи, работещите в самата администрация биха дали яснота за текущото положение, очакванията и възможностите за промяна от гледна точка на преките участници в процесите.

Още един пример за липса на диалог е и пасивността на ВСС при многократните ни опити за инициране на различни активности, касаещи администрацията. Сезирали сме ви с конкретни предложения, представяли сме ви резултатите от анализите на работата на съдебната администрация – идентифицираните проблеми и възможните разрешения, но към момента не сме получавали отговор.

Ежедневно получавам писма от страната, изразяващи недоволството и притеснението на служителите от случващото се напоследък по отношение на съдебните служители. Те търсят помощ, търсят съдействие, искат да се чуе и техния глас, да се обърне внимание и на техните нужди. От наша страна има воля за промяна, има амбиция за повишаване качеството на работата на съдебните служители, но negliжирането на мястото на служителите в системата напоследък действа изключително демотивиращо. Имам предвид последната индексация на възнагражденията на съдебните служители,

неизплащането на цялата сума за дрехи на служителите, забраната съдебните служители да работят по трудово правоотношение при друг работодател, неиндексирането на трудовите възнаграждения на съдебните служители, които са с трансформирани длъжности, задаване на допълнителни изисквания за професионален опит за някои от длъжностите, което се възпрепятства кариерното израстване и т.н. Тези примери показват големите празноти, и тенденция на ограничаване правата на съдебния служител, с която не можем да се примирим.

Считам, че е дошло време в което ВСС трябва да вземе отношение и да предприеме необходимите действия за защита на служителите в администрацията в органите на съдебната власт и на независимостта на съдебната власт като цяло.

Накрая бих искал още веднъж да обърна внимание на препъни камъчетата в работата на съдебната администрация, като отбележа основните проблеми с апел за вашата активност за преодоляването им. Такива са противоречието на Правилника за администрацията в съдилищата със Закона за съдебната власт – напр. чл. 340а и чл. 343а от ЗСВ, липсата на Наредба за проверка на декларациите по ЗПКОНПИ, липсата на актуална и ефективна Методика за атестиране на съдебните служители, ниските възнаграждения на служителите от специализираната администрация, несправедливото разпределение на групите съдилища и длъжности в класификатора на съдилищата, липсата на унифицираност на класификаторите и правилниците на съдилищата и прокуратурата, неравномерната натовареност, неясните права и задължения, неефективните правила за подбор и назначаване на съдебни служители, липса на достатъчно възможности за допълнителна квалификация, както и перспективи за кариерно развитие и израстване.

По тези проблеми сме изпратили становища и предложения за тяхното разрешаване (писмо изх. № 17/25.10.2017 год.; писмо изх. № 48/25.10.2018 год.; писмо изх. № 49/21.11.2018 год.; писмо изх. № 50/21.11.2018 год.; писмо изх. № 51/21.11.2018 год.) и още веднъж изразяваме готовността си за съвместна работа. Ако и Вие считате, че идентифицираните проблеми следва да бъдат разрешени, искам да Ви

уверя и съвсем отговорно да заявя, че ние имаме желание и готовност да започнем активна работа по така наболелите проблеми. За целта ни е необходима подкрепа от ВСС и комисиите съдебна администрация към двете колегии. Необходимо е да създадем среда на открито общуване, в която да се анализират и дискутират актуални проблеми свързани със съдебната администрация.

В тази връзка ви информирам, че през 2018 година САОСВ стана част от голямото семейство на European Union of Rechtspfleger (E.U.R) (Европейски съюз на съдебните служители). E.U.R. е създадена още през 1967 г., като основната цел още от създаването на организацията е да бъде представителен съюз на европейско равнище на съдебните служители. Към настоящия момент като пълноправни членове участват организации, представляващи следните държави – Германия, Австрия, Белгия, Дания, Испания, Естония, Финландия, Франция, Италия, Люксембург, Холандия, Полша, Португалия, Румъния и Швеция. Нашите партньори от European Union of Rechtspfleger са информирани за проблемите на българските съдебни служители, като са изразили желание и готовност за съдействие и обмен на добри практики.

С уважение:
Александър Николов
Председател на САОСВ

